

บันทึก

เรื่อง การมอบอำนาจของคณะกรรมการธนาคารออมสินตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

ธนาคารออมสิน ได้มีหนังสือ ที่ ดน ๗๐๗/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๐ และหนังสือที่ ดน ๓๑๒/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๑ ถึงสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า ด้วยคณะกรรมการธนาคารออมสินได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๐ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๐ ว่า เพื่อให้การพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายพนักงาน ธนาคารออมสินบางระดับตำแหน่งเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น เห็นสมควรมอบอำนาจให้ ผู้อำนวยการธนาคารออมสินเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งโยกย้ายพนักงานธนาคารออมสินบางระดับตำแหน่งไปก่อนได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการธนาคารออมสินทราบในภายหลัง นั้น การกระทำดังกล่าวจะขัดกับมาตรา ๑๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งบัญญัติให้การแต่งตั้งและถอดถอนพนักงานอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการธนาคารออมสินหรือไม่ คณะกรรมการธนาคารออมสินจึงมีมติให้ธนาคารออมสินหรือคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ธนาคารออมสินจึงขอหารือว่า ตามดำริของคณะกรรมการ ธนาคารออมสินดังกล่าวข้างต้นจะกระทำได้เพียงใดหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนธนาคารออมสิน และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดให้ คณะกรรมการธนาคารออมสินเป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๒)^๒ สำหรับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการธนาคารออมสินนั้น ได้แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะคือ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยทั่วไป ซึ่งให้กำหนดโดยพระ

^๑ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๑๗ การแต่งตั้งพนักงานตามจำเป็นแก่ธุรกิจของธนาคารออมสินการเรียกประกันจากพนักงานเพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต การกำหนดเงินเดือนเงินบำเหน็จรางวัลหรือเงินอื่น และการถอดถอนจากตำแหน่ง ให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ

อำนาจของคณะกรรมการนี้ ในกรณีฉุกเฉิน ผู้อำนวยการจะปฏิบัติการไปก่อนได้ แต่แล้วต้องรีบรายงานต่อคณะกรรมการ

^๒ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดนาย เป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน

ราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๔)^๓และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของคณะกรรมการธนาคารออมสิน เช่น การแต่งตั้งและถอดถอนพนักงาน การกำหนดเงินเดือน ฯลฯ (มาตรา ๑๗)^๔ ดังนั้น กรณีจึงต้องพิจารณาว่า เหตุใดจึงจำเป็นต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในกรณีดังกล่าวไว้แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แล้วเห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของคณะกรรมการธนาคารออมสินไว้ เช่น อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนพนักงาน การเรียกประกันจากพนักงาน การกำหนดเงินเดือนพนักงานเงินบำเหน็จรางวัลหรือเงินอื่นๆ ซึ่งแตกต่างจากอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปของคณะกรรมการธนาคารออมสิน ตามมาตรา ๑๔ ที่ให้กำหนดได้โดยพระราชกฤษฎีกา^๕ ดังนั้น การกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารออมสินตามมาตรา ๑๗ดังกล่าว ย่อมเห็นเจตนารมณ์ได้ว่า มีไว้เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงและให้หลักประกันแก่พนักงานของธนาคารว่า การแต่งตั้งและถอดถอนพนักงานจะต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการกรณีจึงเป็นอำนาจโดยเฉพาะของคณะกรรมการ นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาวรรคสองของมาตรา ๑๗ ดังกล่าว ก็จะเป็นข้อยกเว้นที่ให้อำนาจการธนาคารออมสินมีอำนาจดำเนินการแทนคณะกรรมการธนาคารออมสินได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินเท่านั้น แต่ก็ต้องรับรายงานคณะกรรมการธนาคารออมสินในภายหลังคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) จึงเห็นว่า เมื่ออำนาจตามมาตรา ๑๗ เป็นอำนาจโดยเฉพาะของคณะกรรมการธนาคารออมสินที่จะแต่งตั้งหรือถอดถอนพนักงานธนาคารออมสิน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินเท่านั้นที่ให้อำนาจการธนาคารออมสินสามารถที่จะดำเนินการไปก่อนได้ แล้วจึงรับรายงานคณะกรรมการธนาคารออมสินในภายหลัง ดังนั้น คณะกรรมการธนาคารออมสินจึงไม่อาจมอบอำนาจในการแต่งตั้งหรือถอดถอนพนักงานธนาคารออมสินให้แก่ผู้ว่าการธนาคารออมสินโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังกล่าวได้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) มีข้อสังเกตว่า

^๓ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๑๔ กิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และวาระครองตำแหน่งของกรรมการ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๕ พระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และวาระครองตำแหน่งของกรรมการแห่งธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๓ การควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการแห่งธนาคารออมสินของคณะกรรมการ ให้รวมตลอดถึงกิจการดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) การตั้งและการเลิกสาขาและตัวแทน

(๒) การกำหนดเงื่อนไขและขอบเขตทั่วไปแห่งธุรกิจประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๗ (๑) ถึง

(๗) แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

(๓) การกำหนดระเบียบการของธนาคารออมสิน

(๔) การเสนองบดุล ฐานะการเงิน และรายงานประจำปีตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

หากธนาคารออมสินเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสินฯ ดังกล่าว ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจการของธนาคารในปัจจุบันซึ่งรุดหน้าไปตามกาลเวลาแล้ว ธนาคารออมสินก็อาจเสนอขอแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของธนาคารออมสินต่อไป

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๓๑